

บทที่ 2 : รายละเอียดโครงการ

บทที่ 2 : รายละเอียดโครงการ

2.1 ที่ตั้งโครงการ

โครงการนิคมอุตสาหกรรมสินสาคร มีพื้นที่รวม 2,031 ไร่ 1 งาน 45.87 ตารางวา ตั้งอยู่บนพื้นที่ตำบลโคกขาม อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 35 (พระราม 2) เป็นระยะทางประมาณ 30 กิโลเมตร และมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ทางหลวงชนบท สค.5031 (ถนน เจษฎาวิถิ)
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	คลองสหกรณ์ สาย 3
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	เขตพื้นที่ตำบลพันท้ายนรสิงห์
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ทะเลสาบภายในพื้นที่ของหมู่บ้านสารินิษฐ์

การเดินทางจากกรุงเทพมหานคร โดยใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 35 (ถนนพระราม 2) เพื่อเข้าสู่เขตจังหวัดสมุทรสาคร ขับต่อไปประมาณ 20 กิโลเมตร จนถึงกม.ที่ 35 (20+000) สังเกตด้านซ้ายจะพบป้ายหมู่บ้านสารินิษฐ์ จากนั้นเลี้ยวซ้ายตามป้ายบอกทางเพื่อเข้าสู่ทางหลวงชนบท สค.2032 ขับจนสุดเส้นทางแล้วเลี้ยวขวาเข้าสู่ทางหลวงชนบท สค.5031 และขับต่อไปประมาณ 1 กิโลเมตร จะพบโครงการจะอยู่ทางซ้ายมือ

2.2 ผังแม่บทโครงการ

พื้นที่รวมของโครงการมีขนาดพื้นที่เท่ากับ 2,031 ไร่ 1 งาน 45.87 ตารางวา โดยสัดส่วนการใช้ประโยชน์ที่ดินแต่ละประเภท และผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน (แสดงดังรูปที่ 2.2-1) มีรายละเอียดดังนี้

(1) พื้นที่อุตสาหกรรม

พื้นที่อุตสาหกรรมมีขนาดพื้นที่ 1,428 ไร่ 3 งาน 55.90 ตารางวา คิดเป็นร้อยละ 70.43 ของพื้นที่โครงการ ทั้งนี้ โครงการมีการแบ่งการใช้พื้นที่อุตสาหกรรมออกเป็น 2 ประเภท ตามลักษณะการใช้ประโยชน์ดังนี้

- 1) พื้นที่อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์มีขนาดพื้นที่ 874 ไร่ 1 งาน 79.40 ตารางวา คิดเป็นร้อยละ 43.05 ของพื้นที่โครงการ
- 2) พื้นที่อุตสาหกรรมทั่วไปมีขนาดพื้นที่ 554 ไร่ 1 งาน 76.50 ตารางวา คิดเป็นร้อยละ 27.29 ของพื้นที่โครงการ

ที่ตั้งโครงการ/ผังโครงการ

(ข้อมูลส่วนบุคคล ได้รับการคุ้มครองไม่ต้องเปิดเผยตามกฎหมาย)

(2) พื้นที่ระบบสาธารณูปโภค ถนน และสิ่งอำนวยความสะดวก

พื้นที่ระบบสาธารณูปโภค ถนน และสิ่งอำนวยความสะดวก มีขนาดพื้นที่ 318 ไร่ 1 งาน 11.18 ตารางวา คิดเป็นร้อยละ 15.67 ของพื้นที่โครงการ ทั้งนี้ โครงการมีการแบ่งการใช้พื้นที่ระบบสาธารณูปโภค ถนน และสิ่งอำนวยความสะดวกออกเป็น 7 ประเภท ตามลักษณะการใช้ประโยชน์ ดังนี้

1) ถนนในโครงการ มีขนาดพื้นที่ 181 ไร่ 2 งาน 39.57 ตารางวา คิดเป็นร้อยละ 8.94 ของพื้นที่โครงการ ทั้งนี้ ถนนในโครงการสามารถแบ่งตามลักษณะการใช้ประโยชน์ได้เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนผิวการจราจรและส่วนไหล่ทาง

2) ระบบบำบัดน้ำเสียในโครงการ มีขนาดพื้นที่ 29 ไร่ 0 งาน 71.06 ตารางวา คิดเป็นร้อยละ 1.44 ของพื้นที่โครงการ

3) บ่อหนองน้ำฝน มีขนาดพื้นที่ 89 ไร่ 0 งาน 94.94 ตารางวา คิดเป็นร้อยละ 4.39 ของพื้นที่โครงการ

4) ระบบไฟฟ้า มีขนาดพื้นที่ 8 ไร่ 2 งาน 28 ตารางวา คิดเป็นร้อยละ 0.42 ของพื้นที่โครงการ

5) โรงผลิตน้ำประปา มีขนาดพื้นที่ 1 ไร่ 3 งาน 90 ตารางวา คิดเป็นร้อยละ 0.10 ของพื้นที่โครงการ

6) สำนักงานนิคมฯ มีขนาดพื้นที่ 0 ไร่ 1 งาน 91.36 ตารางวา คิดเป็นร้อยละ 0.02 ของพื้นที่โครงการ

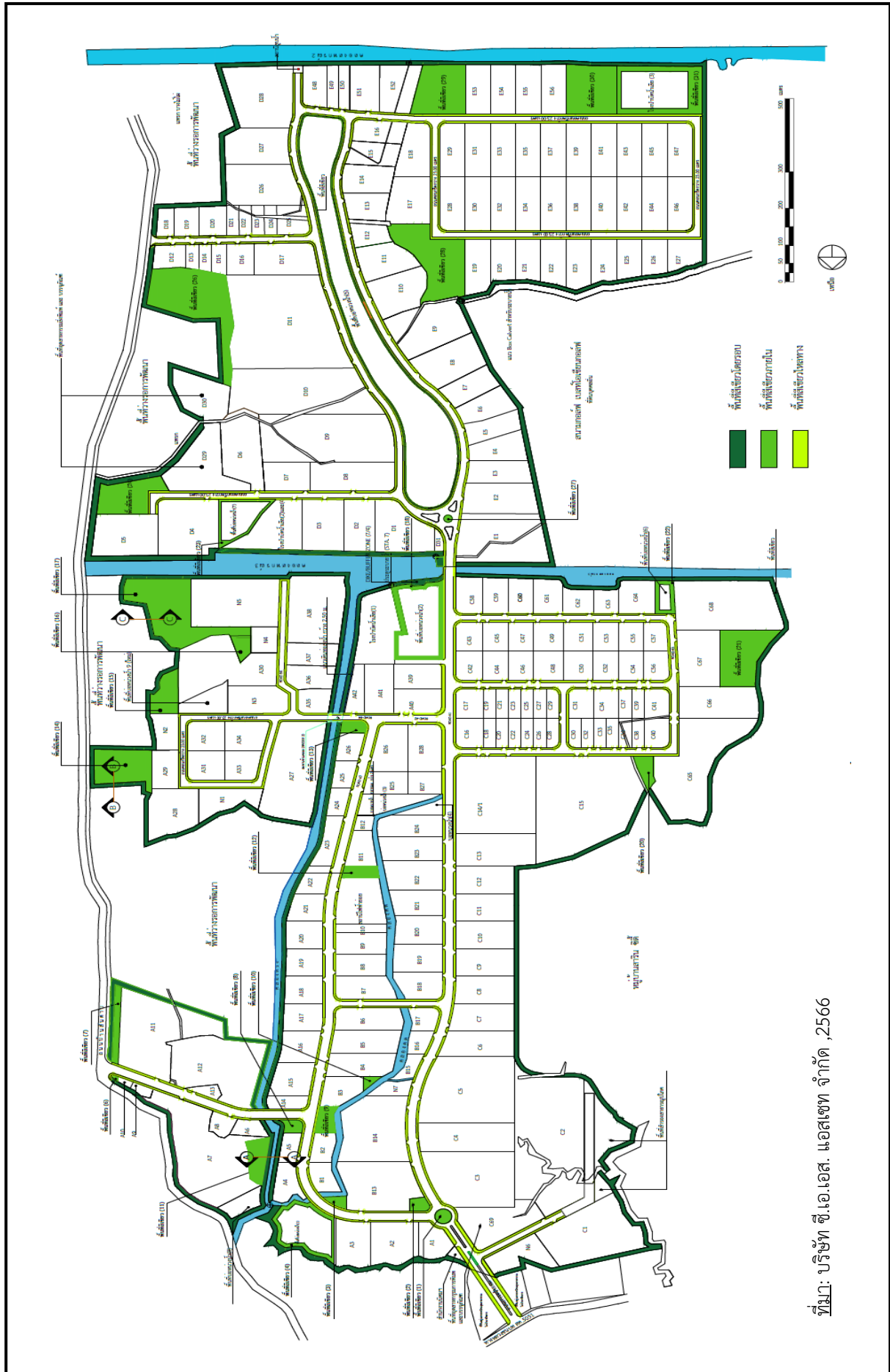
7) พื้นที่สำรองสาธารณูปโภค มีขนาดพื้นที่ 7 ไร่ 0 งาน 96.25 ตารางวา คิดเป็นร้อยละ 0.36 ของพื้นที่โครงการ

(3) พื้นที่สีเขียวและแนวกันชน

พื้นที่สีเขียวและแนวกันชน มีขนาดพื้นที่ 280 ไร่ 0 งาน 56.59 ตารางวา คิดเป็นร้อยละ 13.79 ของพื้นที่โครงการ ผังพื้นที่สีเขียวและแบบขยายรูปแบบการปลูกพื้นที่สีเขียว (แสดงดังรูปที่ 2.2-2) โดยพื้นที่สีเขียวและแนวกันชนสามารถแบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 ประเภท ตามลักษณะการใช้ประโยชน์ ดังนี้

1) พื้นที่สีเขียวโดยรอบ มีขนาดพื้นที่ 106 ไร่ 3 งาน 91.13 ตารางวา คิดเป็นร้อยละ 5.26 ของพื้นที่โครงการ

2) พื้นที่สีเขียวภายในโครงการ มีขนาดพื้นที่ 134 ไร่ 1 งาน 35.96 ตารางวา คิดเป็นร้อยละ 6.62 ของพื้นที่โครงการ

ที่มา: บริษัท ซี.เอ.เอส. แอสเซท จำกัด ,2566

รูปที่ 2.2-2 : แผนผังพื้นที่สีเขียว

3) พื้นที่สีเขียวไหล่ทางภายในโครงการ มีขนาดความกว้าง 5 เมตร โดยแบ่งเป็นการปลูกพื้นที่สีเขียว 3 เมตร และเว้นที่สำหรับทางเดินเท้า 2 เมตร มีขนาดพื้นที่ 38 ไร่ 3 งาน 29.50 ตารางวา คิดเป็นร้อยละ 1.91 ของพื้นที่โครงการ

(4) พื้นที่พาณิชยกรรม

พื้นที่พาณิชยกรรม มีขนาดพื้นที่ 4 ไร่ 0 งาน 22.20 ตารางวา คิดเป็นร้อยละ 0.20 ของพื้นที่โครงการ

2.3 ประเภทกลุ่มอุตสาหกรรม

โครงการนิคมอุตสาหกรรมสินค้าได้กำหนดกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะเข้ามาประกอบกิจการในโครงการ ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ และกลุ่มอุตสาหกรรมทั่วไป ซึ่งเป็นกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ทางภาษีจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) โดยพิจารณาจากลักษณะของอุตสาหกรรมการผลิตที่นักลงทุนสนใจจะเข้ามาดำเนินการ ความเพียงพอและศักยภาพในการรองรับของระบบสาธารณูปโภคภายในโครงการ และมลพิษจากกิจกรรมของกลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ มีรายละเอียดดังนี้

(1) กลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายหลักของโครงการ โดยอุตสาหกรรมที่มีกระบวนการผลิตครอบคลุมส่วนหนึ่งส่วนใดหรือหลายส่วนของขั้นตอนก่อนการพิมพ์ ขั้นตอนการพิมพ์ และขั้นตอนหลังการพิมพ์ นอกจากนี้ ยังรวมถึงประเภทกิจการที่เกี่ยวข้องกับการพิมพ์ ดังนี้ ประเภทกิจการก่อนการพิมพ์ (Pre-press) เช่น การตัด การจัดเตรียมขนาดของกระดาษ งาน Graphic Design งานออกแบบงานตัวอย่าง แยกสีทำฟิล์ม ทำแม่พิมพ์ ประเภทกิจการพิมพ์ (Press) ได้แก่ กิจการผลิตสิ่งพิมพ์ต่างๆ และประเภทกิจการหลังการพิมพ์ (After-press) เช่น การขึ้นรูป ทำรูปเล่ม ทำปก การเคลือบ การทำบรรจุภัณฑ์ต่างๆ และการจัดส่ง เป็นต้น นอกจากนี้ ยังรวมถึงประเภทกิจการที่เกี่ยวข้องกับการพิมพ์ ได้แก่ การผลิตวัสดุอุปกรณ์ และวัสดุสิ้นเปลือง ประกอบสิ่งพิมพ์ เช่น ห่วง ลวดเย็บ กาว ด้าย หมึก วัสดุอุปกรณ์ และการซ่อมบำรุงเครื่องพิมพ์

(2) กลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า จะคัดเลือกกลุ่มอุตสาหกรรมที่เป็นการนำชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มาประกอบภายในโรงงาน ลักษณะเป็น Assembly Line Industrial Plant เช่น กิจการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าสำหรับงานอุตสาหกรรม กิจการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า กิจการผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ใช้กับเครื่องใช้ไฟฟ้า กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ กิจการผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ใช้กับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ กิจการซอฟต์แวร์ กิจการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และกิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า หรือชิ้นส่วนแบบครบวงจร เป็นต้น

(3) กลุ่มอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติก เช่น กิจการผลิตภัณฑ์พลาสติกหรือเคลือบด้วยพลาสติก กิจการผลิตภาชนะหรือกล่องกระดาษ กิจการผลิตสิ่งปรุงแต่งสำหรับประติณร่างกาย เป็นต้น

(4) อุตสาหกรรมเบา เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในเชิงปริมาณและความเข้มข้นในระดับสูง ทั้งในด้านการใช้น้ำ มลพิษทางอากาศ น้ำเสีย และกากของเสีย โดยตัวอย่างอุตสาหกรรมที่อยู่ในข่ายที่สามารถเข้ามาดำเนินการในพื้นที่โครงการ เช่น กิจการผลิตผลิตภัณฑ์สิ่งทอหรือชิ้นส่วน กิจการผลิตที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์และหนังเทียม กิจการผลิตรองเท้าหรือชิ้นส่วน กิจการผลิตอุปกรณ์กีฬาหรือชิ้นส่วน กิจการผลิตของเล่น กิจการผลิตดอกไม้ประดิษฐ์หรือสิ่งประดิษฐ์อื่นๆ กิจการผลิตเลนส์หรือแว่นตาหรือส่วนประกอบ กิจการผลิตเวชภัณฑ์หรืออุปกรณ์ทางการแพทย์ กิจการผลิตเครื่องเขียนหรือชิ้นส่วน กิจการผลิตเครื่องเรือนหรือชิ้นส่วน กิจการผลิตถุง Jumbo กระเป๋า หรือชิ้นส่วน กิจการผลิตแผ่นซีดีซีดี กิจการผลิตเครื่องมือวิทยาศาสตร์ กิจการแห อวน กิจการผลิตกระดาษทราย เป็นต้น

(5) อุตสาหกรรมบริการสาธารณูปโภค เป็นอุตสาหกรรมที่ทำหน้าที่ส่งเสริมการผลิตของอุตสาหกรรม เช่น กิจการประปาหรือน้ำเพื่ออุตสาหกรรม กิจการพัฒนาอาคารสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม กิจการขนส่งและเก็บวัสดุ (Logistics) กิจการศูนย์กระจายสินค้า (Distribution Center) โกดังเก็บสินค้า โรงงานให้เช่า และโรงรับกำจัดกากของเสีย เป็นต้น

2.4 ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

2.4.1 การใช้น้ำและแหล่งน้ำใช้

(1) ปริมาณความต้องการใช้น้ำ

การใช้น้ำของโครงการแบ่งตามลักษณะการใช้ประโยชน์ออกเป็น 3 ส่วน คือ การใช้น้ำในพื้นที่อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ พื้นที่ระบบสาธารณูปโภค (สำนักงานนิคมฯ) และพื้นที่สีเขียวและแนวกันชน ดังนี้

- 1) พื้นที่อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ มีความต้องการน้ำใช้ คือ 3,498 ลูกบาศก์เมตร/วัน
- 2) พื้นที่ระบบสาธารณูปโภค (สำนักงานนิคมฯ) มีความต้องการน้ำใช้ 10 ลูกบาศก์เมตร/วัน
- 3) พื้นที่สีเขียวและแนวกันชน มีความต้องการใช้น้ำ 2,241 ลูกบาศก์เมตร/วัน ซึ่งจะใช้น้ำอุตสาหกรรมหรือน้ำเกรด 2 (น้ำทิ้งที่ผ่านการปรับปรุงคุณภาพโดยถังกรองทราย)

ดังนั้น ความต้องการปริมาณใช้น้ำเท่ากับ 16,710 ลูกบาศก์เมตร/วัน แบ่งเป็นการใช้น้ำประปาเท่ากับ 14,492 ลูกบาศก์เมตร/วัน และน้ำทิ้งที่นำกลับมาใช้ประโยชน์เท่ากับ 2,218 ลูกบาศก์เมตร/วัน ผังน้ำใช้และการจัดการน้ำของโครงการฯ แสดงดังรูปที่ 2.4.1-1 ถึง 2.4.1-2

(2) แหล่งน้ำใช้

แหล่งน้ำใช้ของโครงการจะรับน้ำมาจากการประปาส่วนภูมิภาค (สำนักงานประปา สาขาสมุทรสาคร) มีปริมาณการจ่ายน้ำสูงสุด 90,000 ลูกบาศก์เมตร/วัน โดยจ่ายน้ำผ่านระบบท่อจ่ายน้ำประปาขนาด 300 มิลลิเมตร ที่ขนานไปกับแนวถนนสายหลักตามหลักเกณฑ์ที่ กนอ. กำหนดไว้ ซึ่งคุณภาพน้ำประปาเป็นไปตามมาตรฐานของการประปาส่วนภูมิภาค

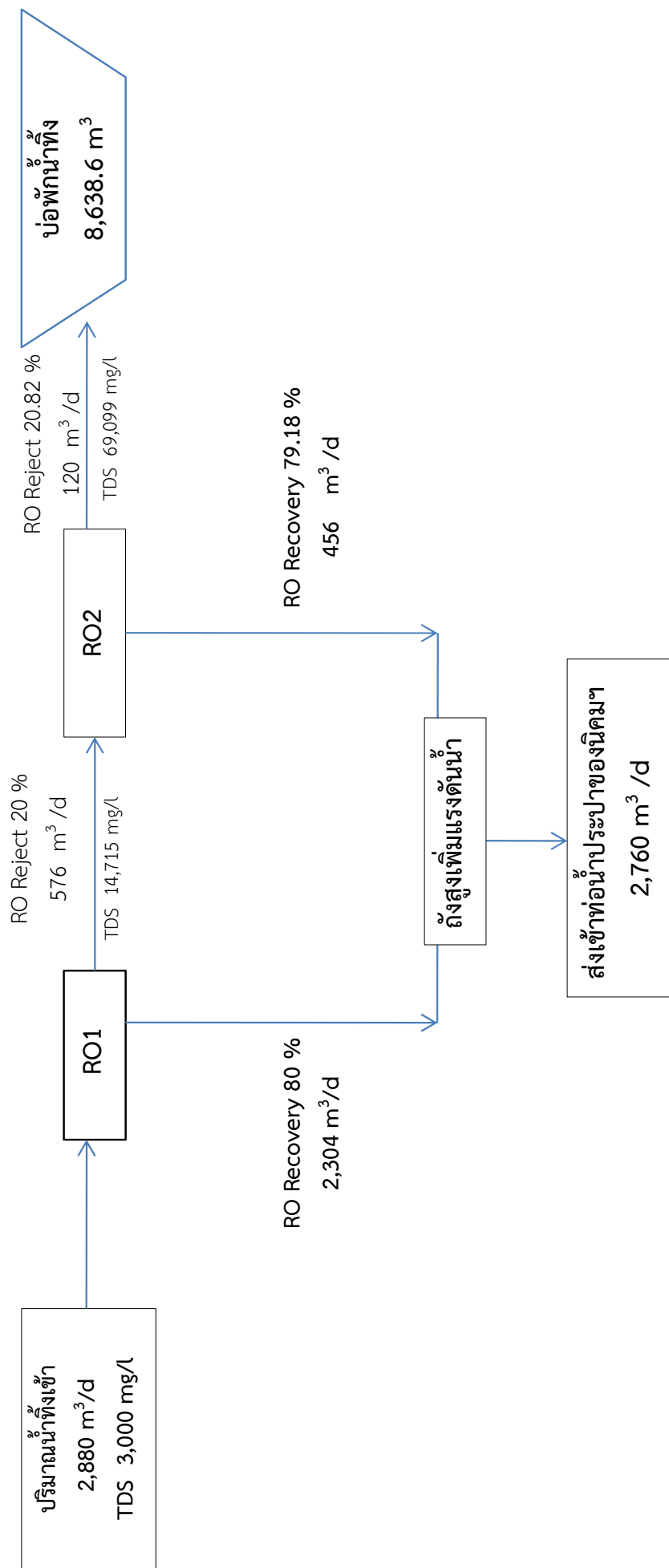
(3) ระบบผลิตน้ำประปา

1) ขนาดของระบบผลิตน้ำประปา

โครงการได้สร้างโรงผลิตน้ำประปา เพื่อลดปริมาณการรับน้ำประปาจากการประปาส่วนภูมิภาคและเป็นการนำน้ำที่กลับมาใช้ประโยชน์ โดยน้ำทั้งปริมาณ 11,573 ลูกบาศก์เมตร/วัน จะถูกส่งเข้ามาโรงผลิตน้ำประปาของโครงการ (ตำแหน่งโรงผลิตน้ำประปาของโครงการ แสดงดังรูปที่ 2.4.1-3) จากนั้นจะเข้าสู่ระบบ RO 1 (ขนาด 2,880 ลูกบาศก์เมตร/วัน RO Recovery 80%) ซึ่งทำให้ระบบ RO 1 สามารถผลิตน้ำประปาได้ 2,304 ลูกบาศก์เมตร/วัน มีปริมาณน้ำ RO Reject 576 ลูกบาศก์เมตร/วัน ก่อนน้ำ RO Reject ของ RO 1 เข้าสู่ระบบ RO 2 ซึ่งสามารถผลิตน้ำประปาได้ 456 ลูกบาศก์เมตร/วัน รวมระบบ RO ของโครงการสามารถผลิตน้ำประปาเพื่อขายให้กับโรงงานภายในโครงการได้รวม 2,760 ลูกบาศก์เมตร/วัน ในขณะที่น้ำ RO Reject ที่เกิดจากระบบ RO 2 ปริมาณ 120 ลูกบาศก์เมตร/วัน โดยน้ำในส่วนนี้จะถูกส่งไปยังบ่อพักน้ำทิ้ง RO Reject ขนาด 8,638 ลูกบาศก์เมตร/วัน และโครงการจะส่งน้ำ RO Reject บางส่วนไปกำจัดภายนอก โดยจะติดต่อให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม (แสดงดังรูปที่ 2.4.1-4) ส่วนที่เหลือจะถูกรวบรวมเข้าสู่ระบบปรับปรุงคุณภาพน้ำ (ถังกรองทราย) ก่อนจ่ายเข้าสู่ท่อน้ำเกรด 2 (ซึ่งแยกออกจากท่อน้ำประปา) ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 150 มม. ที่วางตามเขตทางของถนนภายในพื้นที่โครงการ ทั้งนี้โครงการจะนำน้ำอุตสาหกรรมหรือน้ำเกรด 2 ไปใช้ในการรดน้ำพื้นที่สีเขียว โดยต่อท่อน้ำหยดเป็นท่อแขนงแยกออกจากท่อเมนของท่อน้ำเกรด 2 เพื่อเชื่อมต่อเข้าสู่โรงงานต่อไป

2) ระบบจ่ายน้ำประปา

น้ำประปาที่ผลิตได้จากทั้งระบบ RO 1 และ RO 2 จะถูกเก็บพักในถังเก็บน้ำใส ขนาด 250 ลูกบาศก์เมตร จำนวน 4 ถัง รวม 1,000 ลูกบาศก์เมตร ก่อนจะถูกสูบขึ้นถังสูงและจ่ายเข้าสู่ท่อน้ำเมนประปาของโครงการ เพื่อจ่ายให้โรงงานต่างๆ ในโครงการ โดยโครงการจะเพิ่มแนวท่อประปาและท่อน้ำเกรด 2 บริเวณพื้นที่สำรองสาธารณูปโภคที่จัดสรรเพิ่มเติม

ที่มา : บริษัท ซี.เอ.เอส. แอสเซท จำกัด, 2566

รูปที่ 2.4.1-4 : ผังการผลิตน้ำของระบบ RO1 และ RO2 ของนิคมฯ

2.4.2 การจัดการน้ำเสีย

(1) แหล่งกำเนิดและปริมาณน้ำเสีย

ปริมาณน้ำเสียจะพิจารณาปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นเท่ากับร้อยละ 80 ของปริมาณน้ำใช้ มีรายละเอียด ดังนี้

1) เฟสที่ 1 พื้นที่อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์พื้นที่สำนักงานนิคมฯ และพื้นที่พาณิชยกรรม

ปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นในปัจจุบันของโครงการเฟสที่ 1 (พื้นที่อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์พื้นที่สำนักงานนิคมฯ และพื้นที่พาณิชยกรรม) จะมีปริมาณน้ำเสีย 2,802 ลูกบาศก์เมตร/วัน โดยน้ำเสียส่วนนี้จะถูกรวบรวมเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง แห่งที่ 1 ที่มีความสามารถในการรองรับน้ำเสียเท่ากับ 3,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ซึ่งโครงการได้กำหนดให้โรงงานอุตสาหกรรมแต่ละโรงควบคุมน้ำเสียให้มีลักษณะสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางตามเกณฑ์ลักษณะสมบัติของน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ยอมให้ระบายทิ้งลงสู่ท่อรับน้ำเสียส่วนกลาง ก่อนส่งมาบำบัดที่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางแบบบ่อบำบัดของโครงการ

2) เฟสที่ 2 พื้นที่อุตสาหกรรมทั่วไป

ปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้น เมื่อมีโรงงานอุตสาหกรรมเปิดดำเนินการทั้งหมด คาดว่าจะมีน้ำเสียเกิดขึ้น 8,771 ลูกบาศก์เมตร/วัน โดยโครงการได้ออกแบบระบบบำบัดน้ำเสียให้สามารถรองรับที่เกิดขึ้นในเฟส 2 ไว้ที่ 9,250 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน โดยน้ำเสียที่เกิดขึ้นนี้จะถูกส่งไปบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง แห่งที่ 2 ขนาด 2,500 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน (เปิดดำเนินการแล้ว) และระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง แห่งที่ 3 ขนาด 1,250 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน และระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง แห่งที่ 4 ขนาด 5,500 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน (เปิดดำเนินการแล้ว) เพื่อให้รองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้ทำให้สามารถรองรับน้ำเสียจากโรงงานที่เข้ามาตั้งในอนาคตได้อย่างเพียงพอ

(2) ระบบรวบรวมน้ำเสีย

โครงการรวมน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดต่างๆ ภายในพื้นที่โครงการจะถูกรวบรวมเข้าท่อรวมน้ำเสียของโครงการ เป็นระบบท่อปิด โดยก่อสร้างที่ริมฝั่งของถนนใต้ทางเท้า เพื่อรวมน้ำเสียจากพื้นที่ต่างๆ ภายในโครงการมาบำบัดยังระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง โดยท่อรวมน้ำเสียจะแยกออกจากรางระบายน้ำฝนอย่างเด็ดขาด ท่อรวมน้ำเสียมีขนาด 0.30 ถึง 0.50 เมตร มีความลาดเอียงของเส้นท่ออยู่ในช่วง 1:300 ถึง 1:500 เมตรต่อเมตร เพื่อยกระดับของท่อรวมน้ำเสีย โดยมีความเร็วของน้ำเสียในเส้นท่ออยู่ในช่วง 0.60 ถึง 2.40 เมตรต่อวินาที และมีบ่อกักน้ำเสียตลอดแนวเส้นท่อรวมน้ำเสียที่ระยะไม่เกิน 40 เมตร นอกจากนี้ ยังมีบ่อบำบัดน้ำเสียเป็นระยะเมื่อระดับท่อรวมน้ำเสียเริ่มมีความลึกมาก (ประมาณ 3.50 เมตร จากระดับน้ำผิวดินถึงระดับท้องท่อ) เพื่อยกระดับของท่อรวมน้ำเสียขึ้นมา ทั้งนี้ โครงการได้กำหนดมาตรการควบคุมระบบระบายน้ำเสียของโรงงานที่เข้ามาตั้งในพื้นที่โครงการส่วนขยาย ดังนี้

1) กำหนดให้โรงงานก่อสร้างระบบระบายน้ำเสียแยกออกจากระบบระบายน้ำฝนอย่างชัดเจน และต้องป้องกันมิให้น้ำเสียไหลลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติหรือระบบระบายน้ำฝนของโครงการ

2) กำหนดให้โรงงานก่อสร้าง Inspection Manhol ณ จุดที่จะบรรจบกับท่อรวบรวมน้ำเสียของโครงการ สำหรับพนักงานควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของโครงการ ทำการตรวจวิเคราะห์ลักษณะสมบัติของน้ำเสียจากโรงงานก่อนปล่อย

(3) ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง

1) ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง แห่งที่ 1

ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง แห่งที่ 1 (ปัจจุบันสร้างเสร็จและเปิดดำเนินการแล้ว) รองรับน้ำเสียในพื้นที่เฟส 1 หรืออุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ เป็นระบบแบบตะกอนเร่ง (Activated Sludge System) สามารถรองรับน้ำเสียได้ 3,000 ลูกบาศก์เมตร/วัน กำหนดค่าบีโอดีของน้ำเสียที่เข้าระบบไว้ที่ 500 มิลลิกรัมต่อลิตร และบ่อพักน้ำทิ้ง (Holding Pond) ขนาด 3,000 ลูกบาศก์เมตร จำนวน 2 บ่อ ปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการปรับปรุงบ่อพักน้ำทิ้ง 1 บ่อ ที่มีความจุ 3,000 ลูกบาศก์เมตร เป็นบ่อพักน้ำฉุกเฉิน (Emergency Pond) เพื่อรับน้ำในกรณีที่ตรวจพบว่าน้ำยังไม่ผ่านมาตรฐาน ก่อนนำไปบำบัดซ้ำจนกว่าจะได้ตามเกณฑ์น้ำทิ้งที่กำหนด

2) ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง แห่งที่ 2

ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง แห่งที่ 2 (ปัจจุบันสร้างเสร็จและเปิดดำเนินการแล้ว) รองรับน้ำเสียในพื้นที่อุตสาหกรรมทั่วไป เป็นระบบตะกอนเร่ง (Activated Sludge System) ปัจจุบันสามารถรองรับน้ำเสียได้ 2,500 ลูกบาศก์เมตร/วัน โดยกำหนดค่าบีโอดีของน้ำเสียที่เข้าระบบไว้ที่ 500 มิลลิกรัม/ลิตร และบ่อพักน้ำทิ้ง (Holding Pond) ขนาด 2,500 ลูกบาศก์เมตร จำนวน 1 บ่อ มีระยะเวลาเก็บกัก 1 วัน เพื่อรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากพื้นที่อุตสาหกรรมทั่วไป ปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้างบ่อพักน้ำทิ้งฉุกเฉิน (Emergency Pond) 1 บ่อ ขนาด 2,500 ลูกบาศก์เมตร/วัน เพื่อรับน้ำในกรณีที่ตรวจพบว่าน้ำยังไม่ผ่านมาตรฐาน ก่อนนำไปบำบัดซ้ำจนกว่าจะได้ตามเกณฑ์น้ำทิ้งที่กำหนด

3) ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง แห่งที่ 3

ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง แห่งที่ 3 (ปัจจุบันยังไม่ได้การดำเนินการก่อสร้าง เนื่องจากพื้นที่อุตสาหกรรมบริเวณพื้นที่โดยรอบยังไม่ได้มีการพัฒนา) รองรับน้ำเสียในพื้นที่อุตสาหกรรมทั่วไป ในพื้นที่อุตสาหกรรมทั่วไปฝั่งทางทิศใต้ ซึ่งเป็นระบบแบบตะกอนเร่ง (Activated Sludge System) สามารถรองรับน้ำเสียได้ 1,250 ลูกบาศก์เมตร/วัน กำหนดค่าบีโอดีของน้ำเสียที่เข้าระบบไว้ที่ 500 มิลลิกรัม/ลิตร ซึ่งจะถูก

ออกแบบให้มีการติดตั้งเครื่องตรวจ COD Online บริเวณน้ำที่ออกจากระบบบำบัดและจะทำการก่อสร้างบ่อกักน้ำฉุกเฉิน (Emergency Pond) 1 บ่อขนาด 1,250 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน เพื่อรับน้ำในกรณีที่ตรวจพบว่าน้ำยังไม่ผ่านมาตรฐาน ก่อนนำไปบำบัดซ้ำจนกว่าจะได้ตามเกณฑ์น้ำทิ้งที่กำหนด

4) ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง แห่งที่ 4

ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง แห่งที่ 4 (ปัจจุบันสร้างเสร็จและเปิดดำเนินการแล้ว) รองรับน้ำเสียในพื้นที่อุตสาหกรรมทั่วไป เป็นระบบแบบตะกอนเร่ง (Activated Sludge System) สามารถรองรับน้ำเสียได้ 5,500 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน กำหนดค่าบีโอดีของน้ำเสียที่เข้าระบบไว้ที่ 500 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งถูกออกแบบให้มีการติดตั้งเครื่องตรวจ COD Online โดยโครงการปรับย้ายตำแหน่งบ่อกักน้ำทิ้ง และบ่อกักน้ำทิ้งฉุกเฉินมายังบริเวณทิศตะวันออกของระบบบำบัดน้ำเสีย แห่งที่ 2 และ 4 เพื่อความสะดวกในการจัดการด้านน้ำเสีย โดยยังคงความสามารถกักเก็บน้ำทิ้งของบ่อกักน้ำทิ้งและบ่อกักน้ำทิ้งฉุกเฉินไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ประกอบด้วยบ่อกักน้ำทิ้ง จำนวน 1 บ่อ ขนาด 5,500 ลูกบาศก์เมตร ความลึก 6 เมตร และบ่อกักน้ำทิ้งฉุกเฉิน จำนวน 2 บ่อ ขนาด 3,500 และ 2,000 ลูกบาศก์เมตร ความลึก 6 เมตร เพื่อรับน้ำในกรณีที่ตรวจพบว่าน้ำยังไม่ผ่านมาตรฐาน ก่อนนำไปบำบัดซ้ำจนกว่าจะได้ตามเกณฑ์น้ำทิ้งที่กำหนด เพื่อรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากพื้นที่อุตสาหกรรมทั่วไป

สำหรับน้ำทิ้ง (RO Reject) จากระบบ RO2 ปริมาณ 120 ลูกบาศก์เมตร/วัน จะส่งไปยังบ่อกักน้ำทิ้ง RO Reject ขนาด 8,638 ลูกบาศก์เมตร โดยจะติดต่อให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมเข้ามารับน้ำในส่วนนี้ไปบำบัด

ดังนั้น ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางทั้งหมด 4 แห่ง มีความสามารถในการรองรับน้ำเสียสูงสุด 12,250 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน สามารถรองรับน้ำเสียได้ที่เกิดขึ้นได้อย่างเพียงพอ พร้อมทั้งกำหนดให้ปู HDPE หนา 1.5 มิลลิเมตร บริเวณบ่อกักน้ำทิ้ง บ่อกักน้ำทิ้งฉุกเฉินของโครงการทุกบ่อ

(4) การกำกับดูแลและการควบคุม

1) การตรวจสอบโรงงานอุตสาหกรรมก่อนเข้ามาเปิดดำเนินการ

โครงการได้กำหนดมาตรการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของโรงงานรายโรงที่จะเข้ามาตั้งในพื้นที่โครงการในเบื้องต้น ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการน้ำเสียของโรงงานแต่ละโรงจะมีประโยชน์ในการกำหนดตำแหน่งที่ตั้งของโรงงาน และการปฏิเสธที่จะให้เข้ามาตั้งโรงงานในพื้นที่โครงการ รวมทั้งเป็นการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง ดังนั้น โรงงานที่จะเข้ามาดำเนินการในพื้นที่จึงต้องปฏิบัติตามมาตรการต่างๆ ดังนี้

- โครงการจะไม่รับโรงงานอุตสาหกรรมที่อาจมีน้ำเสียทางเคมีปนเปื้อน โดยไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียทางเคมีภายในโรงงาน เพื่อบำบัดน้ำเสียเบื้องต้นให้ได้ตามเกณฑ์ลักษณะน้ำเสียจากโรงงานที่ยอมให้ระบายลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของโครงการตามข้อกำหนดของ กนอ.

- โครงการกำหนดให้โรงงานใดที่มีลักษณะน้ำเสียทางชีวภาพเกินเกณฑ์ที่ยอมให้ระบายลงระบบรวบรวมน้ำเสียของโครงการ จะต้องจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียเบื้องต้นภายในโรงงาน เพื่อบำบัดน้ำเสียเบื้องต้นให้ได้เกณฑ์น้ำเสียจากโรงงานที่ยอมให้ระบายลงสู่ระบบรวบรวมน้ำเสียตามข้อกำหนดของ กนอ.

- การตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นของโรงงานอุตสาหกรรม ก่อนที่จะลงนามในสัญญาเพื่อเข้ามาประกอบการในพื้นที่โครงการฯ เจ้าของโรงงานจะต้องกรอกรายละเอียดข้อมูลของโรงงานในแบบ กนอ. 01/1 โดยเฉพาะข้อมูลในกระบวนการผลิต แหล่งกำเนิดมลพิษ และวิธีการควบคุม ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาตรวจสอบว่าอยู่ในเงื่อนไขที่ กนอ./นิคมฯ จะรับเข้ามาตั้งได้หรือไม่ต่อไป ซึ่งแบ่งเป็น 2 กรณี คือ

- ปฏิเสธในกรณีที่อยู่ในข่ายที่ห้ามเข้ามาตั้ง
- พิจารณาในกรณีที่ไม่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย และไม่เข้าข่ายห้ามเข้ามาตั้งในโครงการ โดยเจ้าหน้าที่ของโครงการ จะพิจารณาร่วมกับเจ้าหน้าที่ของ กนอ. ว่าโรงงานอุตสาหกรรมดังกล่าวจะสามารถเข้ามาตั้งในโครงการ ได้หรือไม่

- ตรวจสอบข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมก่อนก่อสร้าง โดยกำหนดให้โรงงานต้องจัดส่งข้อมูลรายละเอียดกระบวนการผลิต แหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งชนิด ปริมาณ และวิธีการก่อนก่อสร้างเพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการออกแบบและเอกสารประกอบตามระเบียบของ กนอ. และเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของ กนอ. ว่าด้วยการขออนุญาตเข้ามาประกอบกิจการอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมภายใต้การกำกับดูแลของ กนอ.

2) การกำกับดูแลโรงงานแต่ละโรง

การกำกับดูแลการจัดการน้ำเสียของโรงงานที่ตั้งอยู่ในโครงการจะถูกควบคุมโดย กนอ. ซึ่งมีข้อกำหนด/เงื่อนไขในการจัดการน้ำเสียของโรงงาน รวมทั้งการควบคุมลักษณะสมบัติของน้ำเสียให้มีค่าไม่เกินเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

- หากลักษณะของน้ำเสียจากโรงงานมีค่าเกินเกณฑ์น้ำเสียจากโรงงานที่ยอมให้ระบายลงสู่ระบบรวบรวมน้ำเสีย โครงการจะกำหนดให้โรงงานนั้นๆ หยุดระบายน้ำทิ้งออกนอกโรงงาน แล้วสูบน้ำทิ้งจากบ่อพักน้ำทิ้งภายในโรงงานไปบำบัดใหม่ที่ระบบบำบัดน้ำเสียของโรงงานให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด

จึงจะสามารถระบายลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางได้ ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ของศูนย์ควบคุมน้ำเสียส่วนกลาง จะทำการควบคุมอย่างใกล้ชิด ซึ่งโรงงานต้องรับผิดชอบนำน้ำเสียนั้นกลับไปบำบัดใหม่จนได้เกณฑ์ ก่อนระบายลงสู่ระบบรวบรวมน้ำเสียของโครงการต่อไป

- หากพบว่าโรงงานไม่สามารถดำเนินการแก้ไขได้ภายในระยะเวลาอันสั้น กนอ. จะมีจดหมายตักเตือนแจ้งให้โรงงานรีบดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด และจะมีเจ้าหน้าที่ของศูนย์ควบคุมน้ำเสียส่วนกลางมาตรวจสอบการดำเนินงานจนกว่าจะได้ตามเกณฑ์ ก่อนระบายไปบำบัดยังระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางต่อไป

- หากการนำน้ำเสียกลับไปบำบัดใหม่ของโรงงานยังไม่สามารถดำเนินการได้ภายในเวลาที่กำหนด หรือหากไม่ปฏิบัติตาม หรือไม่แจ้งความคืบหน้าในการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขที่เหมาะสม กนอ. จะสั่งหยุดดำเนินการผลิตในส่วนที่ก่อให้เกิดน้ำเสียชั่วคราว เพื่อปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพดีเหมือนเดิมก่อน จึงจะอนุญาตให้ดำเนินการผลิตได้ตามปกติ แต่หากโรงงานใดยังคงละเลยเพิกเฉยต่อความรับผิดชอบ ทั้งที่ได้รับการเตือนจาก กนอ. แล้ว กนอ. จะดำเนินการสั่งระงับการผลิตของโรงงานตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป

- หากโรงงานไม่สามารถดำเนินการแก้ไขได้ กนอ. ถือสิทธิที่จะเข้าไปปรับปรุงแก้ไขหรือจ้างที่ปรึกษาที่เหมาะสมมาดำเนินการ โดยค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นโรงงานจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด จนกระทั่งระบบสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพดังเดิม

- โรงงานที่ปล่อยน้ำเสียไม่ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้เข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางนั้น กนอ. ได้กำหนดอัตราค่าปรับขั้นต่ำไว้เพื่อควบคุมให้โรงงานแต่ละโรงมีการบำบัดน้ำเสียเบื้องต้น และควบคุมคุณภาพน้ำเสียให้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด ก่อนระบายเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง

3) การกำกับดูแลระบบบำบัดน้ำเสียทางเคมีของโรงงาน

โครงการได้กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ในการควบคุมโรงงานที่มีน้ำเสียทางเคมีปนเปื้อนที่มีคุณสมบัติของน้ำเสียเกินกว่าค่ามาตรฐานที่โครงการกำหนด ปล่อยน้ำทิ้งลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง โดยโครงการได้กำหนดให้โรงงานต้องติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียทางเคมีที่มีประสิทธิภาพในการบำบัดน้ำเสียจนได้คุณสมบัติน้ำเสียตามเกณฑ์มาตรฐานที่นิคมฯ กำหนด และต้องแยกออกจากระบบบำบัดน้ำเสียทั้งแบบ Batch และแบบต่อเนื่อง ซึ่งลักษณะน้ำเสียแบบ Batch จะมีความเข้มข้นมาก ให้โรงงานก่อสร้างบ่อตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งสุดท้าย (Inspection Manhole) เพื่อเป็นบ่อตรวจสำหรับเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมน้ำเสียส่วนกลาง ตรวจวิเคราะห์ลักษณะสมบัติของน้ำเสีย ก่อนระบายลงสู่ระบบรวบรวมน้ำเสียส่วนกลางของโครงการ

- โรงงานที่มีน้ำเสียทางเคมีปนเปื้อนที่มีลักษณะสมบัติของน้ำเสียเกินกว่าค่ามาตรฐานการปล่อยน้ำทิ้งลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางทางชีวภาพ โครงการได้กำหนดให้โรงงานต้องติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียทางเคมีที่มีประสิทธิภาพในการบำบัดน้ำเสียจนได้ลักษณะสมบัติตามมาตรฐานที่นิคมฯ กำหนดและต้องแยกออกจากระบบบำบัดน้ำเสียทางชีวภาพโดยเด็ดขาด

- โรงงานที่มีปริมาณน้ำเสียทางเคมีปริมาณมาก และมีลักษณะการเกิดน้ำเสียทั้งแบบ Batch และแบบต่อเนื่อง ซึ่งลักษณะน้ำเสียแบบ Batch จะมีความเข้มข้นมาก ให้โรงงานก่อสร้างบ่อตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งสุดท้าย (Inspection Manhole) เพื่อเป็นบ่อตรวจสำหรับเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมน้ำเสียส่วนกลางของนิคมฯ ตรวจวิเคราะห์คุณสมบัติน้ำเสียก่อนระบายลงสู่ระบบรวบรวมน้ำเสียส่วนกลางของโครงการ โดยมีมาตรการควบคุมกำกับดูแล ดังนี้

- หากโครงการตรวจสอบลักษณะน้ำเสียบริเวณบ่อตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งสุดท้ายของโรงงานแล้ว พบว่า มีลักษณะเกินมาตรฐานก่อนระบายเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางที่นิคมฯ กำหนด โรงงานต้องสูบน้ำเสียจากบ่อพักน้ำเสีย 1 วัน ไปบำบัดใหม่ที่ระบบบำบัดน้ำเสียทางเคมีของโรงงานให้ได้มาตรฐานก่อน จึงจะสามารถระบายลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางได้ ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมน้ำเสียส่วนกลางมีสิทธิ์ที่จะปิดประตูระบายน้ำทิ้งบริเวณจุดที่ต่อกับท่อรับน้ำเสียของโครงการก่อนเข้าระบบรวบรวมน้ำเสียส่วนกลาง ซึ่งโรงงานต้องรับผิดชอบนำน้ำเสียนั้นกลับไปบำบัดใหม่ให้ได้มาตรฐาน หรือให้หน่วยงานที่รับอนุญาตจากหน่วยงานราชการมารับไปบำบัดต่อไป

- หากพบว่าโรงงานไม่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาอันสั้น โครงการ/กนอ. จะมีหนังสือตักเตือนแจ้งให้โรงงานรีบดำเนินการปรับปรุง แก้ไข ให้แล้วเสร็จในเวลาที่กำหนด และจะมีเจ้าหน้าที่ของศูนย์ควบคุมน้ำเสียส่วนกลางมาตรวจสอบการดำเนินการของโรงงานแต่ละโรง จนกว่าจะได้มาตรฐานก่อนระบายไปบำบัดที่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง หรือให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานราชการมารับไปกำจัดต่อไป ซึ่งเจ้าหน้าที่จะออกใบแจ้งรายละเอียดน้ำเสีย ปริมาณ และมีบุคคลรับรอง จนกว่าการแก้ไขระบบบำบัดทางเคมีของโรงงานจะเรียบร้อย

- หากการนำน้ำเสียไปบำบัดใหม่ของโรงงานยังไม่สามารถดำเนินการได้มาตรฐานภายในเวลาที่กำหนด หรือหากไม่ปฏิบัติตาม หรือไม่แจ้งความคืบหน้าในการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขที่เหมาะสม นิคมฯ จะงดจ่ายน้ำประปาแก่โรงงานเป็นการชั่วคราว โดยโรงงานต้องปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพดีเหมือนเดิมก่อน จึงจะอนุญาตให้ส่งน้ำเพื่อดำเนินการผลิตได้ตามปกติ ในกรณีที่โรงงานยังเพิกเฉยจากการบอกกล่าวของนิคมฯ กนอ. จะสั่งหยุดการผลิตหรือหยุดการจ่ายน้ำในส่วนที่ก่อให้เกิดน้ำเสียนั้นชั่วคราวจนกว่าโรงงานจะปรับปรุงแก้ไขให้แล้วเสร็จ

- โรงงานต้องก่อสร้างบ่อตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งสุดท้าย (Manhole) จำนวน 1 บ่อ ก่อนปล่อยออก ทั้งนี้ ให้โรงงานทำการสุ่มตรวจวัดโลหะหนัก โดยกำหนดพารามิเตอร์ให้สอดคล้องกับชนิดของโลหะหนักที่ปนเปื้อนน้ำเสียตามลักษณะกิจกรรมของแต่ละโรงงานเดือนละ 1 ครั้ง โดยเป็นไปตามระเบียบกฎเกณฑ์ของ กนอ.
- ควบคุมไม่ให้โรงงานแต่ละโรงงานละเลยความรับผิดชอบในการนำน้ำเสียกลับไปบำบัดใหม่ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อควบคุมให้โรงงานตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อคุณภาพน้ำเสียให้มาก โดยไม่ละเลยในการนำน้ำเสียไปบำบัดใหม่ด้วยตนเองให้มากที่สุดก่อน
- การคำนึงถึงผลกระทบของน้ำเสียที่อาจมีโลหะหนักปนเปื้อนต่อระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางทางชีวภาพ ว่ามีผลกระทบในระดับที่ยอมรับได้ ด้วยเหตุผลดังนี้
 - * โครงการมีการควบคุมลักษณะสมบัติของน้ำเสีย ตั้งแต่แหล่งกำเนิดน้ำเสียและการกำหนดมาตรฐานน้ำเสียที่ยอมให้ปล่อยลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางทางชีวภาพได้อย่างเข้มงวดและรัดกุมนั้น เป็นการป้องกันผลกระทบที่อาจทำให้ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางทางชีวภาพมีประสิทธิภาพต่ำลงได้เป็นอย่างดี
 - * ระบบบำบัดน้ำเสียทางเคมีของโรงงานรายโรงมีประสิทธิภาพสูงตามลักษณะสมบัติของน้ำเสียที่เกิดจากการผลิตของแต่ละโรงงานนั้น สามารถบำบัดน้ำเสียได้สมบูรณ์ มีลักษณะตามมาตรฐานที่นิคมฯ กำหนด (Fully Chemical Treatment Plant) ประกอบกับการดูแลการเดินระบบบำบัดน้ำเสียทางเคมีภายในโรงงานรายโรงไม่ซับซ้อนและทำได้ง่าย มีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการอบรมและมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลอย่างใกล้ชิด โอกาสที่ระบบบำบัดน้ำเสียจะเสียหรือมีประสิทธิภาพต่ำลงก็จะน้อย ถ้าได้รับการดูแลควบคุมอยู่ตลอดเวลา

4) การจัดการน้ำทิ้ง

การจัดการน้ำทิ้งภายหลังการบำบัดและอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งของนิคมฯ จะมีการจัดการโดยนำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งน้ำทิ้งที่เกิดขึ้นมีประมาณ 11,573 ลูกบาศก์เมตร/วัน โดยทางโครงการได้ตรวจสอบความต้องการใช้น้ำเกรด 2 ของโรงงานภายในโครงการ จึงได้นำน้ำทิ้งมาผ่านการปรับปรุงคุณภาพ (ถังกรองทราย) ประมาณ 8,693 ลูกบาศก์เมตร/วัน แล้วจะส่งน้ำอุตสาหกรรมขายให้โรงงานภายในโครงการประมาณ 6,452 ลูกบาศก์เมตร/วัน ผ่านท่อที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 100 มิลลิเมตรและส่งไปรดพื้นที่สีเขียวของโครงการขนาด 280 ไร่ 0 งาน 56.59 ตารางวา ซึ่งประกอบด้วย พื้นที่สีเขียวภายในพื้นที่สีเขียวโดยรอบและพื้นที่สีเขียวไหล่ทางภายในโครงการ ทั้งนี้ พื้นที่สีเขียวมีความต้องการน้ำที่ใช้ในการรดน้ำต้นไม้ 8 ลูกบาศก์เมตร/ไร่/วัน คิดเป็นปริมาณ 2,241 ลูกบาศก์เมตร/วัน ซึ่งน้ำทิ้งส่วนที่เหลือประมาณ 2,880 ลูกบาศก์เมตร/วัน จะส่งไประบบผลิตน้ำประปาของโครงการต่อไป

2.4.3 การจัดการของเสีย

การคาดการณ์ปริมาณของเสียที่เกิดขึ้นในพื้นที่โครงการ แบ่งออกตามประเภทของเสียและตามลักษณะการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ โดยใช้เกณฑ์ตามข้อบังคับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยมาตรฐานระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการในนิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2555 เป็นแนวทางในการคำนวณ แบ่งเป็น

(1) ของเสียจากพื้นที่อุตสาหกรรม

ของเสียจากพื้นที่อุตสาหกรรม ประกอบด้วย กากอุตสาหกรรมไม่อันตราย และกากอุตสาหกรรมอันตราย คาดว่ามีของเสียจากพื้นที่อุตสาหกรรมเกิดขึ้นประมาณ 9,414.51 ตันต่อปี คำนวณจากอัตราการเกิดกากอุตสาหกรรมในพื้นที่อุตสาหกรรม จำนวน 18 กิโลกรัมต่อไร่ต่อวัน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) กากอุตสาหกรรมไม่อันตราย มีปริมาณ 8,943.82 ตันต่อปี คิดเป็นร้อยละ 95 ของปริมาณกากอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นทั้งหมด (เกณฑ์ในข้อบังคับของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยมาตรฐานระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการในนิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2555) โดยโรงงานเป็นผู้รับผิดชอบในการคัดแยกกากอุตสาหกรรมไม่อันตราย และจัดเตรียมภาชนะรองรับที่มีความเหมาะสมกับประเภทและปริมาณกากอุตสาหกรรมไม่อันตรายที่เกิดขึ้น โดยกากอุตสาหกรรมส่วนที่สามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์หรือขายได้นั้น โรงงานจะติดต่อหน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานราชการเข้ามาเก็บรวบรวม คัดแยก ก่อนนำไปปรับปรุงคุณภาพ (Recycle) เพื่อนำกลับไปใช้ใหม่ หรือนำไปใช้เป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิตอื่นๆ (Reuse) ซึ่งถือว่าเป็นการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า หรือจะส่งคืนผู้ผลิตเพื่อนำไปปรับปรุง/ฟื้นฟูสภาพเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่หรือนำไปกำจัดเอง ส่วนที่ไม่สามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์หรือขายได้ จะรวบรวมก่อนติดต่อให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานราชการ มาจัดเก็บเพื่อนำไปกำจัดต่อไป

2) กากอุตสาหกรรมอันตราย มีปริมาณ 470.68 ตันต่อปี คิดเป็นร้อยละ 5 ของปริมาณกากอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นทั้งหมด (เกณฑ์ในข้อบังคับของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยมาตรฐานระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการในนิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2555) โดยโรงงานเป็นผู้รับผิดชอบในการคัดแยกกากอุตสาหกรรมอันตราย และจัดเตรียมภาชนะรองรับที่มีความเหมาะสมกับประเภท และปริมาณกากอุตสาหกรรมอันตรายที่เกิดขึ้น ก่อนติดต่อให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานราชการเข้ามาเก็บรวบรวม คัดแยก และนำไปกำจัดอย่างถูกวิธี ส่วนกากอุตสาหกรรมอันตรายที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์หรือขายได้ โรงงานจะติดต่อให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานราชการเข้ามาเก็บรวบรวม คัดแยก ก่อนนำไปปรับปรุงคุณภาพ (Recycle) เพื่อนำกลับไปใช้ใหม่ กากอุตสาหกรรมอันตรายบางชนิด โรงงานจะส่งคืนผู้ผลิตเพื่อนำไปปรับปรุง/ฟื้นฟูสภาพ เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่หรือนำไปกำจัดเอง

(2) ของเสียจากพื้นที่พาณิชยกรรมและพื้นที่ระบบสาธารณูปโภค

ของเสียจากพื้นที่พาณิชยกรรมและพื้นที่ระบบสาธารณูปโภค ประกอบด้วยพื้นที่ 3 ส่วน ได้แก่ พื้นที่พาณิชยกรรม มีพื้นที่ 5 ไร่ 3 งาน 44.21 ตารางวา พื้นที่ระบบสาธารณูปโภค (สำนักงานนิคมฯ) มีพื้นที่ 1 งาน 91.36 ตารางวา และระบบบำบัดน้ำเสียในโครงการการคาดการณ์ปริมาณมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในพื้นที่พาณิชยกรรมและพื้นที่ระบบสาธารณูปโภค (สำนักงานนิคมฯ) ซึ่งคำนวณอัตราการเกิดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล 0.8 กิโลกรัมต่อคนต่อวัน และความหนาแน่น 0.30 กิโลกรัม/ลิตรใช้เกณฑ์ความหนาแน่นของประชากรเท่ากับ 30 คน/ไร่ (เกณฑ์และมาตรฐานผังเมืองรวม, 2549) คาดว่าจะมีปริมาณของเสียที่เกิดขึ้น 152 กิโลกรัมต่อวันหรือ 55.6 ตันต่อปี ซึ่งประกอบด้วยของเสียประเภทมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ได้แก่ ของเสียทั่วไป ของเสียรีไซเคิลและของเสียอันตราย ส่วนกากตะกอนระบบบำบัดน้ำเสียในโครงการก่อนและหลังการเปลี่ยนแปลงมีขนาดเท่าเดิมมีรายละเอียดดังนี้

1) ของเสียทั่วไป เช่น เศษอาหาร ถุงพลาสติก เป็นต้น คาดว่าจะมีปริมาณ 38.9 ตันต่อปี (ประมาณร้อยละ 70 ของมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่เกิดขึ้นทั้งหมด) ซึ่งโครงการได้จัดเตรียมถังรวบรวมของเสียที่มีความเหมาะสมกับประเภทและปริมาณของเสียทั่วไปที่เกิดขึ้น ก่อนติดต่อหน่วยงานราชการเข้ามารับไปกำจัดต่อไป

2) ของเสียรีไซเคิล เช่น กระดาษ โลหะ และพลาสติก เป็นต้น คาดว่าจะมีปริมาณ 13.9 ตันต่อปี (ประมาณร้อยละ 25 ของขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่เกิดขึ้นทั้งหมด) โครงการได้จัดเตรียมถังรวบรวมของเสียที่มีความเหมาะสมกับประเภทและปริมาณของเสียรีไซเคิลที่เกิดขึ้น ก่อนติดต่อให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานราชการเข้ามาเก็บรวบรวม คัดแยก และนำไปรีไซเคิลต่อไป

3) ของเสียอันตราย เช่น หลอดฟลูออเรสเซนต์ ถ่านไฟฉาย เป็นต้น คาดว่าจะมีปริมาณ 2.8 ตันต่อปี (ประมาณร้อยละ 5 ของมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่เกิดขึ้นทั้งหมด) โครงการได้เตรียมถังรวบรวมของเสียที่มีความเหมาะสมกับประเภทและปริมาณของเสียอันตรายที่เกิดขึ้น ก่อนติดต่อให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานราชการเข้ามาเก็บรวบรวม คัดแยก และนำไปกำจัดอย่างถูกวิธีต่อไป แต่สามารถลดปริมาณของเสียอันตราย (Reduce) ได้ เช่น เลือกใช้ถ่านไฟฉายที่ชาร์จไฟได้ หรือหมึกที่สามารถเติมได้ เป็นต้น

4) กากตะกอนระบบบำบัดน้ำเสีย โดยการออกแบบระบบบำบัดน้ำเสียคำนวณจากปริมาณน้ำทิ้งสูงสุดที่ระบบบำบัดน้ำเสียแต่ละแห่งรับได้ ซึ่งปริมาณน้ำทิ้งที่เข้าระบบมีปริมาณไม่เกินจากความสามารถในการรองรับได้ โดยปัจจุบันโครงการมีระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง 4 แห่ง จะมีกากตะกอนเกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียเสียแห่งที่ 1 แห่งที่ 2 แห่งที่ 3 และแห่งที่ 4 เท่ากับ 900, 420, 158 และ 1,100 กิโลกรัมต่อวันตามลำดับ รวมปริมาณการตะกอน เท่ากับ 2,578 กิโลกรัมต่อวัน โดยกากตะกอนดังกล่าวจะถูกรวบรวมเข้าสู่เครื่องรีดตะกอน ซึ่งตะกอนจะแห้งได้ที่จะนำไปกำจัดต่อไป หรือจะทำการส่งกากตะกอนดังกล่าวไปวิเคราะห์เพื่อให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548 หากผลการวิเคราะห์มีค่าเกินมาตรฐาน โครงการจะติดต่อหน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานราชการจัดเก็บ เพื่อนำไปกำจัดอย่างถูกวิธีตามที่กฎหมายกำหนด

2.4.4 พื้นที่สีเขียวและแนวกันชน

พื้นที่สีเขียวและแนวกันชนมีขนาด 280 ไร่ 0 งาน 56.59 ตารางวา คิดเป็นร้อยละ 13.79 ของพื้นที่โครงการ อีกทั้งมีประเภทการปลูกพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น คือ พื้นที่สีเขียวไหล่ทางภายในโครงการ ซึ่งโครงการได้จัดให้มีการปลูกพื้นที่สีเขียวบนไหล่ทางของถนนในโครงการเป็นการปลูกพื้นที่สีเขียว ขนาดความกว้าง 3 เมตร

ปัจจุบันพันธุ์ไม้ที่โครงการเลือกปลูกจะอยู่ในท้องถิ่นรวมถึงต้นไม้ที่สามารถเจริญเติบโตได้ดีในความเป็นกรดต่ำที่อยู่ในช่วงกลางซึ่งมีความเหมาะสมกับคุณสมบัติดินในโครงการ โดยโครงการได้มีการกำหนดต้นไม้ที่จะใช้ปลูกในพื้นที่สีเขียวจะเลือกใช้ต้นไม้ที่มีอายุ 4-6 ปี โครงการจะปลูกไม้ยืนต้นอย่างน้อย 3 แถวสลับฟันปลาในบริเวณพื้นที่สีเขียวภายในโครงการ และพื้นที่สีเขียวโดยรอบโครงการ โดยแถวบนเลือกปลูกสนประดิพัทธ์ อโศกอินเดีย จามจุรี และมะฮอกกานี แถวกลางเลือกปลูก นนทรี ตีนเป็ดน้ำหางนกยูงฝรั่ง หูกวาง และมะพลับ แถวล่างเลือกปลูก ชงโค หยีทะเล เหลืองปรีดียาธร รำเพยและยี่โถ เพื่อเป็นแนวกันชนในการป้องกันผลกระทบระหว่างพื้นที่อุตสาหกรรมและพื้นที่ข้างเคียง สำหรับพื้นที่สีเขียวไหล่ทางภายในโครงการที่เพิ่มมาจากการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการในครั้งนี้ โครงการจะเลือกปลูกพันธุ์ไม้ที่อยู่ในท้องถิ่นหรือไม้ยืนต้นชนิดอื่น ที่มีชนิดพันธุ์และประเภทตามที่โครงการได้กำหนดไว้ในพื้นที่สีเขียวภายในโครงการ และพื้นที่สีเขียวโดยรอบของโครงการ

แผนการปลูกต้นไม้ : โครงการมีแผนการจะปลูกต้นไม้ให้แล้วเสร็จเมื่อมีผู้ประกอบการตกลงที่จะเข้ามาพัฒนาพื้นที่ในโครงการบริเวณนั้นๆ ภายใน 6-8 เดือนหลังจากการปรับพื้นที่ส่วนที่ต้องการพัฒนา ทั้งนี้เพื่อสร้างทัศนียภาพที่ดีในส่วนที่ยังไม่พัฒนาจะเริ่มปลูกต้นไม้ต่อเมื่อมีผู้ประกอบการตกลงที่จะเข้ามาพัฒนาพื้นที่

แผนการบำรุงรักษา : จัดให้มีแผนการบำรุงรักษาด้านไม้เป็นประจำตามระยะเวลาที่กำหนดโดยการจ้างบริษัท สยามราชธานี จำกัด (มหาชน) ที่มีความรู้ ความชำนาญด้านพันธุ์ไม้และการบำรุงรักษาเข้ามาดูแลต้นไม้ในพื้นที่สีเขียวอย่างต่อเนื่อง และกำจัดวัชพืชรอบต้นไม้เป็นประจำทุกเดือน การใส่ปุ๋ยเป็นประจำทุก 3 เดือน และช่วงก่อนฤดูฝน การตัดแต่งกิ่งและลิดกิ่งเป็นประจำทุก 6 เดือน และการติดตามผลการเจริญเติบโตเป็นประจำทุก 6 เดือน นอกจากนี้ โครงการได้สร้างเรือนเพาะชำสำหรับเพาะกล้าไม้เพื่อทดแทนในกรณีที่ไม้ตาย โดยหากพบว่ามีต้นไม้ตายโครงการจะปลูกทดแทนภายใน 1 เดือน โครงการจะต้องปลูกจิตสำนึกให้พนักงานมีความห่วงแหนและเห็นความสำคัญของพื้นที่สีเขียวที่มีอยู่ เพื่อให้การพัฒนาพื้นที่สีเขียวของโครงการเป็นไปอย่างยั่งยืนตลอดระยะเวลาดำเนินการ

ระบบการให้น้ำ : น้ำที่โครงการจะนำไปใช้รดน้ำต้นไม้ในพื้นที่สีเขียวของโครงการ จะใช้น้ำอุตสาหกรรมหรือน้ำเกรด 2 ปริมาณน้ำที่ใช้รดพื้นที่สีเขียวของโครงการปริมาณ 2,218 ลบ.ม./วัน (พื้นที่สีเขียวของโครงการขนาด 280 ไร่ 0 งาน 56.59 ตารางวา โดยคิดความต้องการน้ำคิดจากเกณฑ์ 8 ลบ.ม./ไร่/วัน) โดยจะทำการต่อท่อน้ำหยด (ท่อน้ำหยดเป็นท่อ HDPE ขนาด 12 มม.) เป็นท่อแขนงสำหรับต่อจากท่อน้ำเกรด 2 ที่วางขนานไปกับถนนเพื่อนำไปใช้รดพื้นที่สีเขียวของโครงการ โดยมีวาล์วเปิด-ปิดสามารถควบคุมปริมาณให้

น้ำต้นไม้ได้อย่างเพียงพอ อย่างไรก็ตามพื้นที่สีเขียวบางแห่งโดยเฉพาะพื้นที่สีเขียวโดยรอบอาจต้องใช้รถบรรทุกน้ำในการรดน้ำต้นไม้

2.4.5 การคมนาคมขนส่ง

นิคมฯ ทำการออกแบบระบบถนนภายในพื้นที่นิคมฯ เป็นถนนคอนกรีต โดยพิจารณาความคล่องตัวในการคมนาคม พร้อมจัดให้มีถนนเข้าถึงที่ดินทุกแปลงสามารถเชื่อมโยงกันได้ทุกสาย และสามารถรองรับปริมาณการจราจรทั้งในปัจจุบันและที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างเพียงพอ ถนนในนิคมฯ จะออกแบบให้มีจุดกลับรถที่ปลายตัน ซึ่งการจัดทำเป็นถนนวนรอบ (Loop) มีข้อดีด้านการคมนาคม ได้แก่ ช่วยลดอุปสรรคในการสัญจร และสะดวกสำหรับการแก้ไขข้อขัดข้อง ในกรณีที่ต้องปิดกั้นถนนบางส่วนเพื่อซ่อมแซมหรือเพื่อจุดประสงค์อื่น โดยระบบถนนภายในนิคมฯ สามารถแบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้

(1) ถนนสายประธาน (ทางเข้านิคมอุตสาหกรรมสินค้า)

เขตทางกว้าง 40 เมตร มีช่องการจราจรรวม 6 ช่อง ผิวจราจรกว้าง 19 เมตร มีเกาะกลางถนนกว้าง 4 เมตร ตลอดแนวถนนติดตั้งไฟส่องสว่างไว้ที่เกาะกลางถนน มีทางเท้ากว้างข้างละ 8.5 เมตร เป็นทางเดินเท้าข้างละ 2 เมตร

(2) ถนนสายประธาน (สายหลัก)

เป็นถนนคอนกรีตเขตทางกว้าง 30 เมตร มีช่องการจราจรรวม 6 ช่อง ผิวจราจรกว้าง 19 เมตร มีเกาะกลางถนนกว้าง 1 เมตร ตลอดแนวถนนมีทางเดินเท้ากว้างข้างละ 2 เมตร ทำการระบายน้ำฝนลงสู่ท่อใต้ทางเดินทางเท้าด้วยความลาดชันของพื้นถนนตามมาตรฐาน AASHTO (American Association of State highway and Transportation Officials)

(3) ถนนสายรองประธาน

มีเขตทางกว้าง 23 เมตร มีช่องการจราจรรวม 4 ช่อง ผิวจราจรกว้าง 12 เมตร ไม่มีเกาะกลางถนน แต่ละข้างมีทางเดินเท้ากว้าง 2 เมตร

(4) ถนนสายย่อยอื่นๆ

มีลักษณะเป็นถนนแยกย่อยจากสายรองประธาน มีเขตทางกว้าง 13 เมตร ผิวจราจรกว้าง 6 เมตร ไม่มีเกาะกลางถนน แต่ละข้างมีทางเท้าข้างละ 1 เมตร

2.5 แผนงานด้านการประชาสัมพันธ์ ชุมชนสัมพันธ์ และการรับเรื่องร้องเรียน

(1) แผนงานด้านการประชาสัมพันธ์ ชุมชนสัมพันธ์

นิคมฯ ได้ตระหนักถึงความสัมพันธ์ของนิคมฯ และชุมชนที่อยู่บริเวณโดยรอบนิคมฯ จึงได้จัดตั้งหน่วยงานในการดำเนินงานด้านชุมชนสัมพันธ์กับชุมชนโดยรอบ โดยกำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงาน ประชาสัมพันธ์และชุมชนสัมพันธ์ของนิคมฯ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสัมพันธ์ ความรู้ และความเข้าใจ อันดี ระหว่างนิคมฯ กับประชาชน และชุมชนบริเวณใกล้เคียง เพื่อให้ชุมชนได้รู้สึกว่านิคมฯ เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน และนิคมฯ ได้ให้ความสำคัญในการจัดการและแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- 1) สร้างความสัมพันธ์และให้ความช่วยเหลือกับชุมชน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงชุมชนรอบพื้นที่นิคมฯ เป็นอันดับแรก
- 2) ร่วมกับ กนอ. ดำเนินงานด้านชุมชนสัมพันธ์ และรับฟังความคิดเห็นของชุมชนในบริเวณพื้นที่โดยรอบนิคมฯ
- 3) ทำการประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ ของนิคมฯ พร้อมทั้งชี้แจง โดยสรุปให้กับชุมชน และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบถึงมาตรการต่างๆ ในการควบคุมผลกระทบสิ่งแวดล้อมของนิคมฯ
- 5) มีส่วนร่วมกิจกรรมท้องถิ่นของชุมชน โดยเฉพาะกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจให้กับชุมชนในการจัดการปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมของนิคมฯ

(2) แผนการรับเรื่องร้องเรียน

การดำเนินกิจกรรมของโครงการอาจส่งผลกระทบต่อพนักงานของโครงการ และบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งครอบคลุมถึงประชาชนที่อยู่ใกล้เคียง ลูกค้า หรือผู้ที่เข้ามาติดต่อกับโครงการแต่ที่ผ่านมามีจนถึงปัจจุบันทางโครงการบริษัท ซี.เอ.เอส. แอสเซท จำกัด ให้ข้อมูลว่ายังไม่เคยได้รับข้อร้องเรียนโดยตรงจากชุมชนภายนอกและบุคลากรในโครงการแต่อย่างใด ทั้งนี้ เพื่อเป็นการป้องกันแก้ไข ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น โครงการได้จัดทำแผนหรือขั้นตอนการรับเรื่องร้องเรียนจากภายนอกและภายใน ซึ่งกรณี ที่โครงการได้รับข้อร้องเรียนจะดำเนินการพิจารณาตรวจสอบสาเหตุเบื้องต้น 3 วัน (ข้อร้องเรียนทั่วไป) สำหรับเรื่องฉุกเฉินจะพิจารณาในทันที หากตรวจสอบแล้วพบว่าผลกระทบเกิดจากการดำเนินการ ของโครงการ โครงการประชุมเพื่อกำหนดแนวทางการแก้ไขและป้องกันภายใน 7 วัน ก่อนส่งแผนงาน ให้ฝ่ายบริหารให้ความเห็นและอนุมัติ เพื่อให้ผู้รับผิดชอบดำเนินการแก้ไขทันที และเมื่อโครงการได้ดำเนินการ แก้ไขแล้วจะแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบเพื่อตรวจสอบต่อไป

2.6 ระบบป้องกันอัคคีภัยของนิคมอุตสาหกรรมสินค้า

นิคมฯ ได้ออกแบบระบบป้องกันและระงับอัคคีภัยตามมาตรฐานของ NFPA เกณฑ์ของ กนอ. และสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (วสท.) เพื่อรองรับกรณีเกิดเหตุเพลิงไหม้

หรือเหตุฉุกเฉินต่างๆ สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมที่เข้ามาดำเนินการในพื้นที่นิคมฯ นิคมฯ กำหนดให้โรงงานอุตสาหกรรมมีระบบดับเพลิงให้เหมาะสมกับขนาดและประเภทของกิจการ และให้เป็นไปตามกฎหมายหรือข้อกำหนดของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือมาตรฐานของ NFPA ระบบดับเพลิงของนิคมฯ เปรียบเทียบกับมาตรฐานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดมีดังนี้

(1) ภาวะฉุกเฉินระดับที่ 1 (Potential Emergency Condition)

ภาวะที่โรงงานที่เกิดเหตุสามารถที่จะควบคุมสถานการณ์ได้ด้วยตนเอง ด้วยวัสดุและอุปกรณ์ที่โรงงานมีอยู่ และไม่ทำให้เกิดการขยายลุกลามไปยังโรงงานที่อยู่ใกล้เคียง

(2) ภาวะฉุกเฉินระดับที่ 2 (Limited Emergency Condition)

ภาวะที่โรงงานที่เกิดเหตุดำเนินการควบคุมสถานการณ์เบื้องต้น ผู้ควบคุมภาวะฉุกเฉินพิจารณาและเห็นว่าไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ด้วยตนเอง อาจลุกลามไปยังบริเวณใกล้เคียง จำเป็นต้องขอความช่วยเหลือจากสำนักงานกลางของนิคมฯ และโรงงานใกล้เคียง

(3) ภาวะฉุกเฉินระดับที่ 3 (Full Emergency Condition)

ภาวะเกิดเหตุรุนแรงต่อจากภาวะฉุกเฉินระดับที่ 2 ผู้จัดการนิคมฯ พิจารณาและเห็นว่า เป็นเหตุการณ์ที่รุนแรงมาก ไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ด้วยวัสดุและอุปกรณ์ที่มีอยู่ในนิคมฯ จึงจำเป็นต้องขอกำลังสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกนิคมฯ

การจัดตั้งศูนย์อำนวยการภาวะฉุกเฉิน และหน้าที่ในการตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน มีรายละเอียดดังนี้

- หน่วยรักษาความปลอดภัยและอำนวยความสะดวก ทำหน้าที่รักษาความสงบภายในนิคมฯ ป้องกันผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามาภายในนิคมฯ และอำนวยความสะดวกด้านการจราจรให้กับหน่วยงานที่เข้ามาช่วยเหลือ
- หน่วยช่วยเหลือผู้ได้รับบาดเจ็บ ทำหน้าที่ปฐมพยาบาลผู้ที่ได้รับอุบัติเหตุในเบื้องต้น และนำส่งโรงพยาบาลในกรณีที่ได้รับบาดเจ็บรุนแรง

ในกรณีที่เกิดภาวะฉุกเฉิน ในระดับที่ 3 ซึ่งไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ด้วยหน่วยงานของศูนย์อำนวยการภาวะฉุกเฉินของนิคมฯ และเกิดเหตุการณ์ที่อาจจะเป็นอันตรายต่อชีวิตของผู้ปฏิบัติงานภายในนิคมฯ ผู้อำนวยการศูนย์จะสั่งการให้อพยพคนงาน และเจ้าหน้าที่ที่ไม่เกี่ยวข้องจากบริเวณที่เกิดเหตุออกนอกพื้นที่ และให้อยู่ในบริเวณที่กำหนด โดยจะทำการประสานงานของความช่วยเหลือและขอกำลังสนับสนุนจากหน่วยงานส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานส่วนราชการจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งที่ผ่านมาของนิคมฯ ยังไม่เคยมีกรณีภาวะฉุกเฉินใดๆ เกิดขึ้นภายในนิคมฯ